

Sygn. akt III AUa 1140/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Beata Michalska (spr.)

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak

SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Protokolant: st. sekr. sąd. Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2015 r. w Ł.

sprawy **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji J. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 12 czerwca 2014 r. sygn. akt IV U 58/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1140/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. S. 10 stycznia 2014r. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z 16 grudnia 2013r. przeliczającej wysokość jego emerytury począwszy od 1 sierpnia 2013r. Ubezpieczony wniósł o ponowne obliczenie świadczenia na podstawie wynagrodzenia z 3 lat kalendarzowych, tj. 1989-1991 ze wskaźnikiem wysokości podstawy jego wymiaru 100% i wyrównania za lata 1992 – 2013. W piśmie procesowym z 4 czerwca 2014r. sprecyzował odwołanie, wnosząc o przeliczenie emerytury wg. wskaźnika 88,96% z uwzględnieniem dodatku z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Podniósł, że emerytura została wyliczona prawidłowo. Na skutek wniosku z 23 sierpnia 2013r. organ rentowy dokonał korekty stażu pracy w oparciu o nowo złożone dokumenty pracownicze. Zakład wskazał też, że na skutek wniosku ubezpieczonego z 23 lutego 2000r. przeliczono jego świadczenie, ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w najkorzystniejszym wariantcie z lat 1989-1991 na 89,07%. Do emerytury przysługuje też zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne.

Wyrokiem z 12 czerwca 2014r., w sprawie o sygn. akt IVU 58/14, oddalono odwołanie.

Rozstrzygnięcie zapadło po następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

J. S. , ur. (...), nabył prawo do emerytury w niższym wieku od 16 grudnia 1991r. Do wniosku o świadczenie załączono zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1988 – 1990. Ustalony wskaźnik wymiaru świadczenia wyniósł 47,47% . Po przyznaniu emerytury ubezpieczony kontynuował zatrudnienie do 31 sierpnia 1999r. Decyzją z 5 czerwca 1993r. przeliczono podstawę wymiaru świadczenia z uwzględnieniem nowego dokumentu - zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1989 -1991, przyjmując do jej ustalenia wynagrodzenie z 3 lat kalendarzowych 1989 – 1991. (...) wyniósł 88,96%. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto staż 23 lata okresów składkowych, uzupełniony do wymaganych 40 lat okresem 17 lat pracy w gospodarstwie rolnym , a świadczenie zwiększono o część składkową za okres pracy w gospodarstwie rolnym. Kolejnymi decyzjami przeliczano emeryturę w związku ze zmianą stażu oraz waloryzowano świadczenie.

W dniu 23 lutego 2000r. ubezpieczony złożył w ZUS wniosek o przeliczenie emerytury z 20 lat dowolnie wybranych z całego okresu zatrudniania , załączając druk Rp-7 z 27.10.1999r. za okres 1981-1999 i Rp-7 za lata 1997-1999. Wobec rozbieżności w wysokości wynagrodzeń za lata 1997-1998, zwrócono się do pracodawcy o ich wyjaśnienie, po czym pracodawca wskazał, że wysokość wynagrodzeń wg. Rp-7 z 27.10.1999r. jest właściwa i te należy przyjąć do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia oraz wyjaśniono, że ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym od maja do sierpnia 1999r. Decyzją z 16 marca 2000r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu wysokość emerytury , przyjmując do podstawy jej wymiaru okres od stycznia 1989r. do grudnia 1991r. z (...) wynoszącym 89,07%. gdyż ten okazał się najkorzystniejszy, bowiem (...) z okresu 20 lat z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 58,54% , a z 10 kolejnych lat kalendarzowych 70,59% . Tak obliczoną podstawę wymiaru poddano waloryzacji . Do wysokości świadczenia uwzględniono 31 lat, 9 miesięcy okresów składkowych i 25 lat, 6 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym. W dniu 30.11.2005r. ubezpieczony złożył w ZUS wniosek o przyznanie emerytury po osiągnięciu 65 lat i po przepracowaniu po przejściu na emeryturę w obniżonym wieku 30 miesięcy. Decyzją z 8 grudnia 2005r. ZUS przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 listopada 2005r. i ustalił jej wysokość z uwzględnieniem art. 53 ust. 4. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 32 lata, 6 miesięcy okresów składkowych, 3 miesiące okresów nieskładkowych. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto dotychczasową podstawę jej wymiaru ze wskaźnikiem 89,07% i zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne, a do obliczenia 24% kwoty bazowej przyjęto kwotę z daty nabycia prawa do emerytury, tj. 1903,03zł. Decyzjami z 1 marca 2007r. i 1 marca 2008r. organ rentowy dokonywał ponownego ustalenia wysokości świadczenia, podwyższając kwotę bazową odpowiednio do 94,5% i 100% przeciętnego wynagrodzenia, przyjętego do obliczenia wysokości tego świadczenia .

W wyniku kolejnego wniosku o przeliczenie świadczenia, zawartego w odwołaniu z 23 sierpnia 2013r., na podstawie nowych dokumentów złożonych do sprawy IVU 1318/13, w tym świadectwa pracy z (...) S.A., zaskarżoną decyzją organ rentowy dokonał korekty stażu pracy, który wyniósł 32 lata, 7 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych, dokonując wyrównania świadczenia w kwocie 51,90zł. z tytułu przeliczenia stażu pracy za okres od 1 sierpnia do 31 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczony należy do grupy emerytów z tzw. „ starego portfela”, a wysokość emerytury była ustalona na podstawie ustawy z 10 października 1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 101, poz. 450 ze zm.). Mocą ustawy z 6 lipca 1995r. o zmianie ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz zmianie niektórych ustaw, od 1 stycznia 1996r. procentowy wskaźnik przeciętnego wynagrodzenia niezbędny do ustalenia wysokości zwaloryzowanej emerytury i renty obliczony od kwoty wynoszącej od dnia 1 stycznia 1994r. - 91% przeciętnego wynagrodzenia, a od terminu drugiej waloryzacji w 1994 r. - co najmniej 93% tego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji przy zastosowaniu wskaźnika wysokości świadczenia - ulega podwyższeniu o jeden punkt procentowy w terminie każdej kolejnej waloryzacji, aż do osiągnięcia 100% przeciętnego wynagrodzenia. Po wejściu w życie z dniem 1 stycznia 1999r. ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t.:Dz. U. z 2015r. poz. 748 ze zm.), na podstawie przepisu art. 194a ustawy emerytalnej, ZUS został zobowiązany do przeliczenia wysokości emerytur i rent, które obliczone zostały od kwoty bazowej stanowiącej mniej niż 100% przeciętnego wynagrodzenia. Powołany przepis art. 194a ustawy emerytalnej nie przewiduje wypłaty wyrównania za okres, za który świadczenie wypłacane były w wysokości obliczonej

od obniżonej kwoty bazowej, gdyż świadczenia te były waloryzowane odpowiednim wskaźnikiem waloryzacji. Na podstawie tego przepisu została wydana decyzja z dnia 1 marca 2007r. ustalająca ponownie wysokość emerytury od kwoty bazowej podwyższonej do 94,5% oraz decyzją z 1 marca 2008r. ustalono ponownie jej wysokość od kwoty bazowej podwyższonej do 100% przeciętnego wynagrodzenia. Likwidacja tzw. „starego portfela” polegała na ponownym przeliczeniu świadczenia, z uwzględnieniem odpowiednio wyższej kwoty bazowej. Przeliczenie emerytur i rent rozłożono na etapy, przy czym pierwszy został rozpoczęty w marcu 2005r., a ostatni zakończył się w marcu 2008r. Dla świadczeń przysługujących emerytom i rencistom urodzonym po dniu 31 grudnia 1929 r. podwyższono kwotę bazową do 100% przeciętnego wynagrodzenia przyjętego do ustalenia wysokości świadczenia w dniu jego przyznania - od dnia 1 marca 2008r. Zdaniem Sądu pierwszej instancji, wysokość świadczenia ubezpieczonego była ustalana zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz była i jest waloryzowana zgodnie z zasadami wynikającymi z ustawy emerytalno - rentowej. Wysokość emerytury przyznanej od 1 stycznia 1992r. nie była zaniżona. Do obliczenia wysokości uwzględniono 23 lata okresów zatrudnienia, bo tylko takim okresem składkowym wnioskodawca wówczas legitymował się i staż ten uzupełniano okresem pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze 17 lat , a świadczenie zwiększano z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Do ustalenia wysokości podstawy wymiaru emerytury przyjęto wykazane wówczas zarobki z kolejnych 3 lat kalendarzowych 1989 – 1991 ze (...) 88,96%. W wyniku kolejnych wniosków strony złożonych w 2000r. i załączonych nowych dowodów w postaci Rp-7 , wydano decyzję z dnia 16 marca 2000r. przeliczającą świadczenie, zgodnie z zarobkami wykazanymi w złożonym wówczas Rp-7, co podwyższyło wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1989-1991 do 89,07%. Z kolei „nową emeryturę” z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, ustalono na podstawie wniosku 30.11.2005r., decyzją z dnia 08.12.2005r., która była prawidłowa. Uwzględniono także okres 30 miesięcznego podlegania ubezpieczeniu wobec kontynuacji zatrudnienia po przyznaniu wcześniejszej emerytury, z uwzględnieniem postanowień art. 53 ust 4 ustawy, tj. część socjalną emerytury obliczono od kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o tę emeryturę. Do obliczenia składnika emerytury, przysługującego za okresy składkowe i nieskładkowe przyjęto podstawę wymiaru emerytury wcześniejszej 89,07%, w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje. Organ rentowy przeliczał wysokość emerytury z uwzględnieniem dodatkowych okresów ubezpieczenia, podwyższając staż ubezpieczeniowy, a emerytura podlegała nadal kolejnym waloryzacjom. Zaskarżona również odpowiada prawu , a korekta stażu pracy, który wyniósł 32 lata, 7 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych, wynikała z informacji o innych okresach korzystania przez odwołującego z urlopu bezpłatnego .

W rezultacie powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako bezzasadne.

Wyrok zaskarżył apelacją w całości ubezpieczony, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych będących podstawą orzeczenia polegający na przyjęciu, że wyliczona wysokość emerytury była i jest właściwa, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że świadczenie winno być wyliczone według wskaźnika 88.96 % z uwzględnieniem dodatku w wysokości 64,70 zł. za pracę w rolnictwie i wyrównana od momentu jej otrzymywania tj. od roku 1992.

W uzasadnieniu swojego stanowiska apelujący wskazał, że w 1992r. nabył prawo do wcześniejszej emerytury z wyliczeniem wg wskaźnika 47,47%. Zdaniem apelującego świadczenie zostało zaniżone , ponieważ winno być wyliczone ze wskaźnikiem, który był zastosowany w późniejszym okresie a więc przynajmniej 88,96 %. Dlatego emerytura powinna być wyrównana od czasu jej otrzymanie. Nadto apelujący domagał się wykazania przez organ rentowy wysokości wypłacanych świadczeń w celu udowodnienia , że zostały zaniżone . Apelujący zarzucił również ,że organ rentowy pominął w zaskarżonej decyzji zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników (pismo uzupełniające z 3 czerwca 2014r. – k.51 akt sprawy). W konkluzji swojego stanowiska apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i obliczenie emerytury według wskaźnika 88,96 % z uwzględnieniem dodatku w wysokości 64,70 zł za pracę w rolnictwie i wyrównania od roku 1992, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Nadto apelujący wniósł o zobowiązanie organu rentowego do przedstawienia dowodów wysokości wypłat emerytury od czasu rozpoczęcia ich wypłacania do dnia dzisiejszego.

W toku postępowania przed Sądem Apelacyjnym organ rentowy w piśmie procesowym z 15 czerwca 2015r. przedstawił szczegółowe wyliczenie wysokości emerytury należnej ubezpieczonemu (dowód : pismo procesowe-k. 72 akt sprawy). Wyjaśnił, że w zaskarżonej decyzji uwzględniono ubezpieczonemu zwiększenie z tytułu opłacania składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (...) za 46 kwartałów w kwocie 95,58 zł. miesięcznie. W odpowiedzi na pismo organu rentowego ubezpieczony w piśmie procesowym z 3 sierpnia 2015r. (dowód : pismo procesowe- k. 79-82 akt sprawy) podtrzymał zarzuty apelacji. Wskazał m.in., że emerytura była wypłacana od 1992r. w zaniżonej kwocie z uwagi na błędnie obliczony wskaźnik podstawy jej wymiaru oraz z powodu niedoliczenia zwiększenia rolnego. Apelujący ponownie wniósł o wyliczenie świadczenia w prawidłowej wysokości z wyrównaniem za okres od 1992r. i należnymi odsetkami. W załączeniu przedstawił dowód wypłaty świadczenia z 1 sierpnia 2015r., 1 października 2013r. i z 1 czerwca 2013r.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja ubezpieczonego nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny w całości podzielił ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu pierwszej instancji. Sąd Okręgowy bardzo szczegółowo odniósł się do spornej materii i precyzyjnie wyjaśnił zasady obliczania , jak też waloryzacji świadczeń apelującego . W apelacji poza ogólnikowymi stwierdzeniami , że ubezpieczony nie zgadza się z ustaloną wysokością świadczenia począwszy od 1992r., brak argumentów pozwalających odnieść się merytorycznie do zarzutów. Dlatego Sąd Apelacyjny zasygnalizuje tylko zasadnicze kwestie mające wpływ na wysokość emerytury ubezpieczonego, które szczegółowo zostały ustalone i przeanalizowane przez Sąd pierwszej instancji. Po pierwsze, brak podstaw faktycznych i prawnych do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wynagrodzenia ubezpieczonego z lat 1989-1991r. począwszy od 1992r., ponieważ dokument potwierdzający wysokość zarobków za podane wyżej lata został złożony przez ubezpieczonego w organie rentowym 10 maja 1993r. (dowód na k.53 akt emerytalnych ZUS). W następstwie złożenia druku Rp-7 za lata 1989-1991 organ rentowy miał możliwość przeliczenia świadczenia z żądanych przez apelującego lat i decyzją z 5 czerwca 1993r. ustalił (...) na 88,96% i taki wskaźnik obowiązywał przy wyliczeniu świadczenia za okres od 1 lutego 1993r. Jak wynika z prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego, opartych na dokumentacji z akt emerytalnych ZUS załączonych do sprawy, ubezpieczony otrzymywał świadczenie wyliczone z uwzględnieniem ww. wskaźnika do 31 stycznia 2000r. Wówczas kolejną decyzją z 16 marca 2000r. przeliczono świadczenie i ustalono ostatecznie (...) na 89,07% w oparciu o wynagrodzenia z tych samych lat , które wskazano w apelacji, tj. 1989-1991 , jako najbardziej korzystny wariant. (dowód: decyzja na k.151-152 akt emerytalnych ZUS). Niezrozumiałą jest zatem zarzut apelującego , że otrzymywał zaniżone świadczenie od 1992r. do 2013r. , jak też domaganie się obliczenia świadczenia z uwzględnieniem (...) 88,96%, ponieważ począwszy od 1993r. świadczenie apelującego jest wyliczane zgodnie z jego żądaniem. Odnosząc się natomiast do kwestii waloryzacji, Sąd Apelacyjny w całości podtrzymuje ustalenia faktyczne i obszernie rozważania prawne Sądu Okręgowego w tej części, których w apelacji nie zakwestionowano i dlatego nie ma potrzeby ponownej analizy przepisów odnoszących się do ww. kwestii. Na marginesie można tylko wskazać , iż mechanizm przeliczenia świadczeń wprowadzony przez przepis art.194a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t.: Dz.U. z 2015r., poz.748) nie jest skomplikowany i polega na ponownym ustaleniu wysokości świadczenia wg stanu na dzień 31 grudnia 1995 r. (co do kwoty - tożsamego ze stanem na dzień 31 sierpnia 1996 r.) przy przyjęciu wszystkich dotychczasowych parametrów, ze zmianą jedynie kwoty bazowej do wskazanych przepisem 96,5% przeciętnego wynagrodzenia, a następnie przeprowadzeniu wszystkich kolejnych waloryzacji tak ustalonej wysokości świadczenia, do końca lutego 2005 r. Sąd Apelacyjny podkreśla, że przepis art.194a ustawy o e.r.f.u.s. nie stanowi podstawy do weryfikacji wysokości świadczeń za okres wsteczny, od daty obniżenia ich wysokości poprzez zaniżenie kwoty bazowej, a jedynie do ponownego ich przeliczenia na bieżąco, w pierwszym etapie - od dnia 1 marca 2005 r., a w drugim etapie - ponownego przeliczenia od dnia 1 marca 2006 r. Takie są obowiązujące przepisy i odwołujący nie może kwestionować ich istnienia. Reasumując należy dojść do wniosku, Sąd Okręgowy prawidłowo stwierdził, iż nie istnieją inne, niż zastosowane przez organ emerytalny podstawy przeliczenia świadczenia w związku z podwyższeniem kwoty bazowej, która uprzednio dla celów obliczenia świadczenia stanowiła mniej niż 100% przeciętnego wynagrodzenia, jak również brak jest podstaw do wypłaty wyrównania z tego tytułu. Tak więc akceptacja przez Sąd Okręgowy zaskarżonej

decyzji nie narusza obowiązujących przepisów. Chybiony jest zarzut apelacji, iż organ rentowy pominął w zaskarżonej decyzji przy obliczaniu wysokości emerytury zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Zgodnie z art.56 ust.4 ustawy o e.r.f.u.s., jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe nie zostały uzupełnione okresami wymienionymi w art. 10, emerytura ulega zwiększeniu za okres opłacania składek na Fundusz Emerytalny (...), Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...) i ubezpieczenie emerytalno-rentowe rolników. Zwiększenie to ustala się według zasad wymiaru przewidzianych dla części składkowej w przepisach, o których mowa w ust. 3. W myśl zaś art.56 ust.3, świadczenie, którego wysokość ustalono w myśl ust. 1 lub 2, zwiększa się o kwotę odpowiadającą części składkowej emerytury ustalonej według zasad wymiaru określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, z uwzględnieniem całego udowodnionego okresu pracy w gospodarstwie rolnym (...). W zaskarżonej decyzji ustalono wysokość emerytury ubezpieczonego zgodnie z art.53 ust.1 pkt 1-3 ustawy o e.r.f.u.s:

$24\% \times 1\,903,03 = 456,73 \text{ zł.}$

$(391 \text{ miesięcy okresów składkowych} \times 1,3\%):12 \times 1\,284,83 = 544,25 \text{ zł.}$

$(3 \text{ miesiące okresów nieskładkowych} \times 0,7\%):12 \times 1\,284,83 = 2,31 \text{ zł.}$

Wysokość należnej emerytury obliczonej zgodnie z treścią powołanego przez Sąd Okręgowy art.53 ust.1 pkt 1-3 ustawy o e.r.f.u.s. wyniosła zatem 1 003,29 zł., a po waloryzacji na dzień 1 sierpnia 2008r. (data wniosku) – 1 424,43 zł.

Tak ustalone świadczenie organ rentowy podwyższył zgodnie z art.56 ust.3 i 4 ustawy o e.r.f.u.s. o zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za 138 miesięcy. Wysokość zwiększenia została ustalona zgodnie z art.25 ustawy z 20 grudnia 1990 o ubezpieczeniu społecznym rolników (j.t.: Dz.U. z 2015r., poz.704), w myśl którego część składkową ustala się przyjmując po 1% emerytury podstawowej za każdy rok podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, z uwzględnieniem ust. 2-7. Niepełne lata przelicza się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 21a. Nadto zgodnie z Komunikatem Prezesa ZUS z 14 lutego 2013r. w sprawie kwoty najniższej emerytury i renty, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku dla sierot zupełnych oraz kwot maksymalnych zmniejszeń emerytur i rent (M.P. z 2013r., poz.95), kwota najniższej emerytury od 1 marca 2013r. wynosiła 831,15 zł.

A zatem - (138 miesięcy ubezpieczenia rolniczego $\times 1\%$) : $12 \times 831,15 \text{ zł.} = 95,58 \text{ zł.}$ Wbrew twierdzeniom apelującego, do kwoty należnej emerytury (1424,43 zł.) organ rentowy doliczył zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za 138 miesięcy (długość okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników była poza sporem) w wysokości 95,58 zł., co dało łącznie kwotę świadczenia 1.520 zł. brutto – zgodnie z pkt VI.1 zaskarżonej decyzji.

Zupełnie chybiony jest wniosek apelacji o „o zobowiązanie organu rentowego do przedstawienia dowodów wysokości wypłat emerytury od czasu rozpoczęcia ich wypłacania do dnia dzisiejszego”, ponieważ do akt sprawy załączone zostały kompletne akta emerytalne zawierające wszystkie decyzje ustalające wysokość emerytury, począwszy od daty nabycia przez ubezpieczonego prawa do tego świadczenia.

W rezultacie nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, podlegała ona oddaleniu na podstawie art.385 k.p.c., jako bezzasadna.